

Mellakka ja ensi rakkaus

Ap.t. 19:21-40

21. Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Paavali päätti Hengen vaikutuksesta(24) kulkea Makedonian ja Akhaian kautta matkallaan Jerusalemiin. "Siellä käytyäni minun on nähtävä myös Rooma", hän sanoi.

22. Lähetettyään Makedoniaan kaksi apulaistaan, Timoteuksen ja Erastoksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

23. Siihen aikaan syntyi Herran tiestä suuri kohu.

24. Eräs Demetrios-niminen hopeaseppä näet valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä ja hankki käsityöläisille melkoiset tulot.

25. Hän kutsui koolle nämä ja muut saman ammatin harjoittajat ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.

26. Mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on taivutellut ja vietellyt paljon kansaa, ei vain Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka on käsin tehty.

27. Nyt on se vaara, että ei vain tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi vaan ettei myöskään suuren Artemis-jumalattaren temppeleitä pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maailma palvelee."

28. Tämän kuullessaan he raivostuivat ja huusivat: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

29. Koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Kaikki ryntäsivät yhdessä teatteriin ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkoksen, Paavalin makedonialaiset matkatoverit.

30. Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.

31. Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi teatteriin.

32. Toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, miksi olivat tulleet koolle.

33. Sitten väkijoukko huomasi Aleksandroksen, jota juutalaiset työnsivät esiin. Aleksandros viittasi kädellään merkiksi siitä, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34. Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, he huusivat kaikki yhteen äänneen parin tunnin ajan: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

35. Kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: "Efesoksen miehet! Onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelein ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?"

36. Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.

37. Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppeleinryöstäjiä eivätkä ole pilkanneet meidän jumalattaramme.

38. Jos siis Demetrioksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin sitä varten on oikeusistuimia ja käskynhaltijoita. Nostakoot syytteen toisiaan vastaan.

39. Jos teillä on vielä joitakin muita vaatimuksia, ne ratkaistaan laillisessa kansankokouksessa.

40. Tämänpäiväisen tapahtuman johdosta olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voisimme vastata tästä mellakasta." Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaa.

Mikä vaivaa seurakuntia?

Mikä vaivaa tämän päivän seurakuntia Suomessa ja länsimailla, kun samaan aikaan seurakunnat kasvavat Afrikassa, Aasiassa ja Lätinalaisessa Amerikassa? Oli ko kristilliselle kirkolle tuhoisin asia se, että se pääsi keisarin suosioon kolmen sadan vainojen jakson jälkeen? Miksi seurakunnat ovat menettäneet hengellisen vi-

taalisuutensa? Miksi ulkoinen vapaus ja monenlaiset mahdollisuudet julistaa evankeliumia eivät kannata maassamme hedelmää? Olemmeko menettäneet ensirakkautemme Herraan?

Maailman valloittajan näky (21,22)

Paavalin sydäntä eivät voitot Efesoksessa tyydyttäneet. Hän näki laajat vaalenneet vainiot. Hän teki Jumalan Hengen vaikutuksesta päätöksen lähteä Makedonian ja Akhaian kautta Jerusalemiin. Matkan tarkoituksena oli viedä Kreikan alueen seurakuntien taloudellinen avustus Jerusalemin seurakunnan köyhille. Sitä varten hän lähetti Timoteuksen ja Erastoksen tekemään valmisteluja noissa seurakunnissa.

Mutta Paavali katseli vielä kauemmas: *"Siellä käytyäni minun on mentävä myös Roomaan."* (21) Kysymys ei ollut turistin halusta nähdä pääkaupunki, vaan lähetysaarnaajan palava halu päästä valtakunnan keskustasta käsin levittämään evankeliumia mahdollisimman nopeasti koko valtakuntaan.

Joustavuus johdatuksessa (23; 20:1)

Paavali tiesi, että Jumalan hänen työnsä tulevaisuutta koskevaan suunnitelmaan kuuluivat matka Jerusalemiin ja myös Roomaan. Silti hän oli avoin ja joustava suostumaan päivittäiseen Jumalan johdatukseen. Sitä hän tarvitsi valitessaan matkan ajoituksen, reitin ja sisällön. Hän kyseli myös jatkuvasti Herralta, miten hänen matkan aikana tulisi tehdä työtä.

Vaikka hän itse oli suunnitellut viipyvänsä helluntaihin asti Efesoksessa, toukokuun mellakka joudutti hänen matkaansa. Hänen lähtönsä kaupungista ei johtunut siitä, että hänen henkensä olisi joutunut uhanalaiseksi, vaan siitä, että ulkoinen paine Efesoksen seurakuntaa vastaan taittui kansannousuun. Paavali oli valmis jatkamaan seurakunnan tukemista vastustuksen kestäessä, mutta sen lakattua hän jatkoi matkaansa. Paavali oli pioneerilähetysaarnaaja. Vastustus ja vaikeudet olivat aina Paavalille avoin ovi työhön. Kun ne väistyivät, hänen tehtävänsä oli suoritettu ja hän saattoi jättää seurakunnan hoidon muille.

Mellakka (23–40)

Toukokuussa Efesokseen kokoontui suuret joukot pyhiinvaeltajia Artemis–jumalattaren kevätjuhlaan. Mellakka sai kaupungin liikkeelle. Teatteri, johon kiihtyneet kansanjoukot kokoontuivat, veti kolmekymmentätuhatta henkeä. Hopeaseppä Demetrioksen oli puheessaan virkaveljilleen pakko epäsuorasti tunnustaa evankeliumin siihen mennessä saavuttamien voittojen laajuus:

"Miehet, te tiedätte, että meidän vaurautemme on tämän työn varassa. Mutta nyt te voitte nähdä ja kuulla, kuinka tuo Paavali on harhauttanut suuren joukon ihmisiä, ei vain täällä Efesoksessa vaan kohta koko Aasian maakunnassa. Hänhän uskottelee, että ihmiskätketty luomukset eivät ole mitään jumalia. Tämä uhkaa saattaa meidän ammattimme huonoon huutoon, eikä siinä kaikki: voi käydä niin, että suuren jumalattaremme Artemiin temppeliä ei kohta enää pidetä minään ja hän menettää mah-tinsa – hän, jota koko Aasia ja koko maailma palvelee." (25–27)

Evankeliumin menestyksen salaisuus

Paavalin työ oli muodostunut hopeaseppien kannalta uhkaavan menestyksekkääksi. Miksi Herran sana levisi niin hämmästyttävän suurella nopeudella, että koko Aa-

sian maakunta oli kääntymässä seurakunnan suuntaan? Ainakin seuraavasta neljästä syystä:

1. Efesoksessa oli mies, joka oli kokonaan Herran käytettävissä. Hän julisti, opetti ja todisti Herrasta.
2. Herra teki hänen kauttaan myös suuria ihmeitä, jotka vastasivat kaupungin asukkaiden tarpeisiin. Jumala ei koskaan tee ihmeitään sitä varten, että sanan julistajista tulisi kuuluisia tai suosittuja, vaan vastataksien ihmisten todellisiin tarpeisiin. Missä tunnustekoja ei tarvita, sinne Herra ei niitä myöskään anna.
3. Seurakunta oli puhdistautunut tunnustamalla salatut syntinsä ja polttanut kirjat, jotka olivat pitäneet sitä sidoksissa taikauskon harjoittamiseen.
4. Seurakunta ei ollut ryhtynyt poleemiseen ulkoiseen taisteluun epäjumalanpalvelusta vastaan. Tosiasioiden mukaisesti kaupungin kansleri totesi seurakunnasta: *"Nämä miehet, jotka te toitte tänne, eivät ole temppelinryöstäjiä eivätkä liioin ole herjanneet meidän jumalatartamme."* (37)

Silti hopeaseppien tulot olivat romahtaneet ja temppelissä kävijöiden määrät kääntyneet rajuun laskuun.

Evankeliumin voittoja ei saada sillä, että taistellaan epäjumalantemppeleitä vastaan. Pyhässä Hengessä julistettu sana muuttaa ihmisten sydämet niin, etteivät he enää tarvitse epäjumaliaan. Kun efesolaiset alkoivat tajuta, että Jumala oli tarkoittanut heidät itsensä Pyhän Hengen tempeleiksi, Artemiin temppeli menetti merkityksensä. Uusi elämä heissä synnytti uuden rakkauden. Tätä muutosta ei koskaan voi saada aikaan ulkoisilla menetelmillä eikä sitä liioin voi ulkoinen painostus tukahduttaa.

Tuhatkertainen valhe (28–34)

Demetrios ja hänen ammattitoverinsa lietsoivat kansaa seurakuntaa vastaan ja nostattivat mellakan. Heitä ajoi siihen heidän huolensa omista taloudellisista eduistaan. Sitä pönkittämään tarvittiin näennäissyöksi Artemiin palvelun joutuminen uhanalaiseksi.

Kansaa on helppo kiihottaa ja kaupunki saatiin juhlien aikana täydellisen sekasorron valtaan. Valtaosa joukkohysterian valtaan joutuneesta kansasta ei edes tiennyt, miksi oltiin koolla. Ainoa asia, mistä joukot olivat yksimielisiä, oli halu pitää kovaa ääntä. Valhe ei koskaan muutu sillä totuudeksi, että se moninkertaistetaan kymmenien tuhansien valheeksi. Tämän tyyppinen vastustus ei ole seurakunnalle vaarallista. Mutta todellinen uhka sille muodostui tavasta, jolla kaupungin kansleri pyrki mellakan tukahduttamaan.

Kaupungin sihteerin poliittinen taitavuus (35–40)

Poliitikkona kaupungin sihteerä toimi ihailtavan taitavasti kansan rauhoittamiseksi. Hän osoitti joukoille, että mitään tarvetta ei ole huutaa ja rähistä sellaisen asian vuoksi, joka oli kiistämätön tosiasia. Jos "Efesoksen Artemis oli suuri", heidän ei tarvitsisi huutaa. Juuri epävarmuus ja epäily yllyttävät ihmiset huutamaan toisilleen.

Hän osoitti sitten, että taloudellisten kiistakysymysten hoitopaikkana toimivat tuomioistuimet ja kaupungin yhteisten asioiden hoito oli uskottu viralliselle kansankoukselle.

Lopuksi hän vetosi taitavasti ihmisten pelkoon. Hän viittasi Efesoksen vaaraan menettää vapaakaupunkietunsa, jos mellakka ei asettuisi. Tarvittaessa Rooman legioonat tulisivat milloin tahansa kaupunkiin.

Seurakunnan uhka – turvautuminen tämän maailman voimiin

Kaupungin sihteerin toimiin sisältyi uhkaava vaara seurakunnalle, vaikka hän itse ei tietoisesti sellaiseen pyrkinytkään. Samalla kun hän antoi tukensa Artemiin temppelin epäjumalanpalvelukselle, hän otti myös kristillisen kirkon poliittisesti suojelukseensa. Se ei johtunut siitä, että hän olisi jotenkin ihaillut kristinuskoa tai seurakuntaa, vaan puhtaasti kansalaisrauhan vuoksi. Kaupungin sisäinen rauha oli kaikki kaikessa hänelle.

Mutta päästessään tällaisesta syystä viranomaisten suojelukseseen seurakunta joutui suunnattomasti suurempaan vaaraan kuin, mitä raivostuneiden väkijoukkojen uhka sille oli ollut. Se joutui vaaraan jatkossakin turvautua Jumalan sijasta tämän maailmanajan voimiin.

Ei kestänyt kauaa, kunnes Efesoksen seurakunta oli langennut tähän kiusaukseen – niin kuin sitten kirkkohistorian saatossa lukemattomat seurakunnat ja kirkot – ja Herra joutui murheella sanomaan sille: *"Mutta sitä en sinussa hyväksy, että olet luopunut ensi ajan rakkaudesta."* (Ilm. 2:4)

Se, että maailma kunnioittaa, arvostaa ja suojelee seurakuntaa, ei itsessään ole paha asia. Mutta siihen sisältyy usein yksi seurakunnan suurimmista ja salakavalimmista kiusauksista turvautua suosijoihinsa eikä Herran totuuden sanaan. Vainottu seurakunta on aina ollut puhdas ja siksi myös voimakas. Mutta maailman suosiossa seurakunta on aina ollut vaarassa halvautua ja menettää elinvoimansa.

Efeson seurakunta 40 vuotta myöhemmin

Efeson herätyksestä syntynyt seurakunta kykeni muutamassa vuodessa levittäytymään koko noin miljoonan asukkaan maakuntaan perustaen voimakkaita seurakuntia. Herätyksen historia kertoo, että usein nousuveden jälkeen tulee laskuvesi. Efeson alueen seurakunnille Jeesus lähetti kirjeet apostoli Johanneksen kautta. Efeson seurakunnan koko kirje kuuluu:

"Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kestävyytesi. Tiedän myös, ettet voi sietää pahoja ihmisiä, ja että olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi. Sinulla on kestävyttä, ja paljon olet kärsinyt minun nimeni tähden etkä ole väsynyt. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lampunjalaksi paikaltaan. Se sinussa kuitenkin on hyvää, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan. Jolla on korva, se kuulkoon,

mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa."

Kirje kertoo sen, että Herra Jeesus Kristus ei kaikkien 40 vuoden aikana ollut missään vaiheessa poistunut seurakuntansa luota. Herra näkee, missä me yksilöinä kuljemme mutta vielä enemmän sen, missä me seurakuntana kuljemme. Hän tuntee meidät täydellisesti ja antaa myös arvostusta ja tunnustusta siitä, miten seurakunta oli toiminut ajoittain kovassa ulkoisessa paineessa ja miten se oli jatkanut uskollisesti evankeliumin työtä, opettanut sanaa kärsivällisesti. Se oli taistellut harhaopettajia vastaan ja pitäytynyt raamatulliseen klassilliseen kristinuskoon. Se oli pitänyt kiinni totuuden sanasta tekemättä kompromisseja ja vihannut sellaista syntielämää, jota Jeesuskin vihaa. Ja kuitenkin se oli menettänyt tärkeimmän asian elämässään: "Ensi rakkauden Jeesukseen." Se oli ehkä pitkälle seurausta siitä, että se oli päässyt pitkäksi aikaa maailman suosioon.

Rakkauden lähde

Rakkaus lähtee liikkeelle vain siitä, että ihminen katselee toisia vielä synneissään eläviä ja syntiensä tähden monella tavalla kärsiviä ihmisiä Jeesuksen silmillä. Jeesus antoi verensä vuotaa sinun vihamiehesi tähden, Hän kuoli jumalattomien ja pilkkaajien puolesta. Jeesus haluaa kaikkein paatuneimpienkin syntisten pelastumista. Jeesukselle toiset uskovat ovat myös erityisen rakkaita heidän vioistaan ja synneistäänkin huolimatta. Herra haluaa puhdistaa verellään omiaan, kun he tulevat Hänen valoonsa. Herra haluaisi, että meillä olisi samat ajatukset uskonveljistä ja sisarista kuin Hänelläkin on. Hän haluaa, että katselemme myös kadotusta kohti kulkevaa maailmaa Hänen rakkautensa silmillä.

Ensirakkaus tässä yhteydessä ei siis tarkoita jotakin romanttiseen rakastumiseen liittyvän tunnelatauksen kaltaista tilaa. Ensi rakkaus Herraan alkaa siitä, kun ihminen itsessään täysin avuttomana ja tuomittuna kääntyy Herran puoleen, tunnustaa syntinsä ja Hänen uhrinsa tähden saa syntinsä anteeksi ja saa uuden elämänyhteyden Jeesuksen kautta taivaalliseen Isään.

Tämä prosessi alkaa silloin, kun Jeesus alkaa Sanansa kautta puhua ihmisen omalle tunnolle. Jos ihminen avaa sydämensä eikä koveta sitä, Jeesus pelastaa hänet, Jumala lukee hänet Jeesuksen uhrin tähden täysin vanhurskaaksi, taivaskelpoiseksi, ja vuodattaa Häneen Pyhän Hengen. Ensirakkaus Jeesukseen on siis kokonaan seurausta Jumalan armotyöstä, joka tapahtuu silloin, kun ihminen persoonallisella tavalla vastaa Jumalan armokutsuun.

Ensirakkaus ei siis noin vain haihdu niin kuin romanttisen rakkauden tapauksessa tunteet ennemmin tai myöhemmin haihtuvat, kun alkaa hahmottaa kuinka arkinen ja puutteellinen rakastettu kuitenkin lopulta on. Mitä paremmin Jeesusta oppii tuntemaan, sitä ihmeellisemmäksi ja suuremmaksi Hän osoittautuu rakkaudessaan ja pyhydessään.

Ensirakkauden hylkääminen

Ensirakkauden hylkäämisessä on kysymys aivan selkeästä valinnasta. Kysymys on siitä, että ihminen ei enää haluakaan antaa aikaansa Herralle eikä vaivannäköään ihmisten hyväksi. Luopuminen on tietoinen valinta, vaikka se tapahtuukin usein hyvin salakavalan pienin askelin. Kun luopumus on edennyt hitaasti, voi sitten tulla

suurten harppausten hetkiä, joissa näkyvällä tavalla tehdään valintoja, joissa sisäinen luopuminen Herran läheisyydestä tulee julkisesti näkyviin.

Eräs tyypillisimpiä ensimmäisen rakkauden kylmenemisen tuntomerkkejä on se, että uskoon tullut ja seurakuntayhteydestä iloinnut uskova alkaa ehkä huomaamattaan korostaa väärällä tavalla yksilöllisyyttään ja riippumattomuuttaan toisista. Se taustalla saattaa olla toisten uskovien virheiden, rajoitusten ja kaikkein kipeimmin heidän lankeemustensa näkeminen. Alkaa tulla sellainen tunto, että ei voikaan koko sydämeästään luottaa veljiin ja sisariin. Heidän hengellinen elämänsä näyttää olevan jotenkin niin kovin ailahtelevaa. On pakko ikään kuin jäädä "yksinäiseksi sudeksi". "Eikö pääasia kuitenkin ole, että minä itse säilytän uskoni, vaikka kaikki muut ympäriltäni kaatuisivat ja lankeaisivat."

Herran sanan vastaanottava sydän ja kuuliaisuus Herran äänelle on ensirakkauden tärkeimpiä tuntomerkkejä. Ensi rakkaus tietää: "Herra on suunnattoman hyvä. Hän on lunastanut minut vapaaksi synnin tuomiosta omantunnon vapauteen ja iloon, Hän on vapauttanut minut kuoleman alta ylösnousemuselämän osallisuuteen, Hän on suojamuurinani ympärilläni kaikkia Sielunvihollisen hyökkäyksiä vastaan. Hän on niin sanomattoman viisas, että parasta, mitä minulle tapahtuu, on se, että Herra saa päättää asioistani ja että pysyn kuuliaisena Hänelle. Herra rakastaa myös tuota minun veljeäni ja sisartani samalla Golgatan verisellä rakkaudellaan. Me kuulumme samalle Herralle.

Lapsen kaltaisuuteen

Ensimmäisen rakkauden tuntomerkki on riippuvuus Jeesuksesta. Ensimmäisessä rakkaudessa elävä ei selviä omassa varassaan eikä myöskään oman kristillisyytensä varassa eikä yhteiskunnallisen hyväksynnän varassa. Ensimmäinen rakkaus on lapsen kaltaisuutta, jossa ollaan joka hetki riippuvaisia Herrasta. Kaiken aikaa joudutaan turvautumaan Herraan eikä vakiintuneisiin työtapoihin tai ystävien säännölliseen toiminta-alttiuteen ja uhreihin. Ensimmäisessä rakkaudessa kristillisyyksi ei ole käyttäytymismalli, katsomuksellinen uskonvakaumus eikä hengellistä yhdistystoimintaa, vaan se on elimellistä yhteyttä Jeesukseen ja sellaista sitoutumista Hänen omiinsa, että ollaan valmiit antamaan elämä veljen hyväksi.

Hama-sanin todistuspuheenvuoro kastetilaisuudessa 28.6.2020

Kiitos Jumalalle! Olen lammas. Kokiessani elämässäni pimeyttä ja suurta yksinäisyyttä etsin sydän vapisten rakkautta. Niin kauan kuin muistan, ahdistavina öinä peiton alla huusin "jumala, jumala". En ymmärrä, miksi sana jumala tuolloin tuli mieleeni. Kun kuitenkin tein niin, nukuin levollisesti. Siksi ajattelin, että Jumala on todellakin olemassa. Uskoin, että hän kuulee minua. Kasvettuani aikuiseksi rukoileminen jäi vähiin ja jouduin eksyksiin.

Viime syksynä mieleeni muistui, että äitini oli sanonut haluavansa nähdä revontulet. Tuolloin tunsin sydämessäni voimakasta halua matkustaa Suomeen. Matkan viimeisenä päivänä Helsingissä menin kirkkoon. Se oli ihmeellistä. En ollut ennen nähnyt kirkkoa, jossa suoraan silmiäni edessä oli risti. En ymmärrä miksi, mutta kyynelkäärä valui silmistäni. Kirkon sisälle tulvi valoa ja taas kyynelkäärä valui. Mikä merkitys tällä oli?

Huhtikuusta alkaen sain kasteopetusta Jukalta. Aivan ensimmäiseksi Jukka sanoi, että Jeesus kuoli meidän syntiemme takia ristillä. Ilman mitään vastustusta sydämeni otti vastaan nuo sanat. En kuitenkaan heti ymmärtänyt noiden sanojen todellista merkitystä. Ajattelin, että

historiallisesta näkökulmasta Jeesus kuoli Aadamin ja Eevan syntien tähden. Ei tullut mieleenkään, että Jeesus olisi kuollut minunlaiseni vähäpätöisen ihmisen takia. Mutta sitten yht 'äkkiä Jukan, Helenan ja Astan kanssa opiskellessamme tajusin, että Jeesus riippui ristillä ja kuoli juuri minun puolestani. Miten ihmeellistä! Jeesus on ollutkin minun, tällaisen eksyneen ihmisen vierellä koko ajan. Nyt ymmärsin tämän kirkkaasti. Olin etsinyt tätä todellista rakkautta. En ollut ymmärtänyt, että silloinkin, kun koin yksinäisyyttä ja vapaisin, olin Jeesuksen rakkauden ympäröimänä. Tämän tajuttuani kyyneleet vuotivat virtanaan.

Siitä lähtien sydämessäni on ollut rauha. Jeesus on aina sydämessäni. En osaa sanoa kuvata, kuinka suurta rakkautta koen, kun Jeesus hyvänä paimenena seuraa minua koko ajan.

Jeesus ei koskaan minua hylännyt, vaan odotti minua. Jukka ja Helena odottivat minua. Eriko (seurakunnan työntekijä) odotti rukoillen. Mark (Takarabe, englannin opettaja) johdatti minut ensi kerran jumalanpalvelukseen. Hyvin kirkkaana on mielessäni se vaikuttava kokemus, kun ensimmäistä kertaa kuulin Yoshidan (evankelista) puheen Johannes Kastajasta.

Jumala, kaikki on sinun suunnitelmaasi. Tunnen sydämessäni Jumalan ehtymättömän rakkauden. Minuako hän rakastaa? Kyllä! Kiitos paljon Jumala! Kiitos Jeesus! Enää en joudu eksyksiin.

Entä sinä?

Mihin sinä viime kädessä panet turvasi? Millainen vaara sinulla on turvata tämän ajan voimiin eikä Herraan? Palaako sinun sydämessäsi ensirakkaus Jeesukseen? Ellei, Herra kutsuu sinua parannukseen. Hän on täynnä armoa ja haluaa, että sinun ilosi olisi Herran rakkaus.